

Kodály és Pécs

„Pécs a tudomány és művészetek magvainak terjesztésére különösen alkalmas.”

V. Orbán pápa bullájában olvasható Nagy Lajos királyunk ezen megáldásának alapítása. Ez a mondat a pécsi egyetem 1367-es alapításakor hangzott el. A Szent István-i időktől kezdve napjainkig az ország zenei életének egyik központja Pécs. A 20. század első felében jeles paptanárok és világi tanárok ültetik el a zene szeretetét az ifjúság körében – még a két világháború nehéz időszakában is. Meg kell említenünk a Pius Gimnázium jezsuita tanárait, a rendkívül tehetséges világi zenetanárt Horváth Mihályt, majd később Nyolczas Ipolyt és Agócsy Lászlót, akik megalapozták a rangos pécsi zeneoktatást.

1927-ben a fővárost megelőzve Pécs rendezte az első „Éneklő Ifjúság”-ot. Agócsy László vezetésével a város főterén, a Széchenyi téren volt az első ilyen körustalálkozó, majd 1932-ben és 34-ben a következő.

1945 ősze rendkívüli jelentőségű Kodály Zoltán és a pécsi, de a magyar és az egyetemes zenei élet kapcsolatában is. A budapesti ostrom után Kodály és felesége Emma asszony hosszabb időt tölt Pécsen és itt hozza először nyilvánosságra az új magyar zenei neveléssel kapcsolatos elgondolásait. Kodály Cinka Panna c. operáján dolgozott, de egy pár nap eltelté után felkereste a konzervatórium jeles tanárait: Agócsy Lászlót, Maros Rudolfot és Weininger Margitot. Röviden elmondta nekik terveit az új zenei nevelésről: *„Mit kell tenni? Az iskolában úgy tanítani az éneket és a zenét, hogy ne gyötrelmem, hanem gyönyörűség legyen a tanulónak és egész életre beleoltsa a nemesebb zene szomját.”* A konzervatórium tanárai lelkesen vállalkoztak a kísérletre, s azonnal tisztázták, hogy a tanítás alapja a relatív szolmizáció lesz.

Kodály 1945. október 27-én „Pécs magyar zeneváros” címmel tart előadást a Leówey Klára Gimnázium dísztermében. A zsúfolásig megtelt teremben egyebek közt kifejti, hogy Pécsen sokkal többet kell tenni azért, hogy igazi „zeneváros” legyen. Kevés a „kótaértő”, pedig csak az ének után közeledhetünk valamely hangszer tanulásához. Először zenére kell tanítani a gyerekeket, s csak azután hangszerre. Első kötelesség tehát: a magyar zenei anyagot alkalmas módszerrel megtanítani. A módszer a relatív szolmizáció, melyet Agócsy László szolfézs-csoportja mindjárt bemutatott. Kodály november 19-én már a nagy nyilvánosság előtt, a Pécsi Nemzeti Színház színpadáról fejti ki a zenei nevelésről vallott elveit:

„Régóta és sokat hirdettem már, hogyan kellene a gyermeki lelket a magyar zenei ősfenomen anyatejével táplálni, hogyan kellene benne a magyar zenei észjárását felépíteni és megerősíteni.”

„A magyar zenéből a nemzetközi zene megértésére könnyű út vezet, fordított irányban nehéz vagy semmilyen. Tehát szükség van a magyar zenei nevelésre, magyar és nemzetközi szempontból egyaránt.”

„Nemzetközi érdeklődésre annál inkább tarthatunk számot, mennél magyarabbak vagyunk.”

1.

„A magyar zenei nevelés megvalósításában egy ilyen városnak mint Pécs, nagy szerepe lehet – esetleg a fővárosnak is példát mutató, kezdeményező szerepe.”

„A demokrácia ezen a ponton kettőt jelent: egyik a zenei művelődés eszközeinek hozzáférhetővé tétele mindenki számára, másik a nemzeti sajátosságok teljes érvényesítése. Mindkettőt munkálja pécsi úttörtés.”

A kiragadott gondolatok természetesen csak egy rövid részét képezték az előadásnak, melyet a felhangzó kórusművek és a II. vonósnegyes bemutatása mellett nagy ovációval, negyedórás vastappsal fogadott az ötszáz fős közönség. Végezetül Kodály köszönetet mondott Pécs városának, hogy az 1944–45-ös év sok rettenetes megpróbáltatása után itt tölthette az őszt. A Kodály házaspár mielőtt visszatért volna Budapestre, hosszabb ideig Dombóváron tartózkodott, ahol megtekintették a városi népdalversenyt. Ezt a versenyt egy szőke kislány, *Péczely Sarolta* nyerte meg, aki már akkor 85 népdalt tudott emlékezetből énekelni...

Az elkövetkező években a hangszeres és szolfézsoktatás, valamint az általános iskolai énekoktatás terén vitathatatlan előrelépés történt. Kodály kiharcolta, hogy 1950 szeptemberében Kecskeméten megnyíljon az első ének–zene tagozatos általános iskola. Ezt követte Pécsen 1954-ben a Pedagógiai Főiskola Gyakorló Általános Iskolájában induló zene tagozat *dr. Péczely Lászlóné* vezetésével, majd 1958-ban Komlón, *Tóth Ferenc* irányításával.

„A ritmus idegfejtő ereje, a gége és tüdő tréningje közvetlenül a testnevelés mellé kapcsolja az éneket. Mind a kettő naponként szükséges, mint az étel.” (*Kodály*)

A középiskolai énekoktatás ezzel ellentétben visszaesik, sőt kivonul a gimnáziumokból. Kodály szívós állhatatosságának köszönhető, hogy 1955-ben a gimnáziumok humán osztályaiban visszaállították a tanítást. Majd a kecskeméti zenetanárok kérésére 1958-ban a Katona József Gimnáziumban megkezdte működését az első ének–zene tagozatos osztály.

Pécsen 1957-ben indult meg a gimnáziumi ének – zene tagozat szervezése. Ekkor lett a Janus Pannonius Gimnázium ének tanára *Ivasivka Mátyás*, akinek tájékoztató és előkészítő munkája nyomán az iskola kérvénnyel fordult a Művelődési Osztályhoz, hogy ének–zene tagozatos osztály indulhasson. A kérvényt elutasították, el sem küldték a minisztériumba. Szerencsére a gimnázium vezetése nem törődött bele a ku-

darcba és Kodályhoz fordultak segítségért. Ivasivka Mátyás 1963 februárjában felkereste a Mestert. Miután Kodály meggyőződött arról, hogy Pécssett biztosítottak a személyi feltételek, csak ennyit mondott: „A jövő héten megyek a miniszterhelyetteshez, majd megemlítem neki a dolgot.” A megemléstől minisztériumi engedély lett, 1963 szeptemberében pedig megkezdte működését az ének–zene tagozat a Janus Gimnáziumban. Az első tíz év sok sikert hozott, melyet leginkább a leánykar reprezentált Ivasivka Mátyás kitűnő irányításával.

2.

1973-ban *Kertész Attila* vette át a tagozat vezetését, mely 1975-ben a belvárosból Pécs egyik munkáskerületébe költözött. Az eredményes munkában viszont nem volt változás, sőt az 1973-ban alapított Bartók Béla Leánykar egyre több hazai és nemzetközi sikert ért el. Az eredmények alapján Kodályné Péczely Sarolta hozzájárult, hogy a Mester 100 éves születési évfordulója alkalmából – az addig Dobó István Utcai Gimnázium – *felvehesse Kodály Zoltán* nevét. Az emelt szintű ének–zene oktatás az iskolában azóta is folyik, bízunk benne, hogy névadójához méltó módon. A tagozat igazi „kórusiskolát” képvisel, mert időközben a 10 évvel fiatalabb vegyeskar is felnőtt a Bartók Béla Leánykar mellé.

Szerencsére Pécssett még adott egy egymásra épülő oktatási struktúra, amelyre eddig is, és reméljük, ezután is lehet építkezni: három ének–zene tagozatos általános iskolára épülő ének–zenei gimnázium és művészeti szakközépiskola, és az építmény csúcán a PTE Művészeti Karának Zenei Intézete. Sajnos Baranya megyében az öt zenei általános iskolából már csak három maradt: *Komlón, Szigetváron és Mohácson*. Országos kitekintésben ez még mindig jónak mondható. Ma is érezzük, hogy ebben Kodálynak óriási szerepe volt. Nemcsak az iskolák tényleges létrehozásában, hanem azok szellemiségében, a kialakult tradíció továbbélésében, az ott tanítók elhivatottságában.

Kodály eseményekben gazdag életének utolsó évtizedében sok időt töltött Pécssett. Ekkor már családi kötelek is fűzik a városhoz. Szinte aktív részese lett a város zenei életének, de elérkezett az 1967. esztendő...

A krónikás szerint február 18-án a Pécsi Liszt Kórus és Zenekar Bach és Händel műveket adott elő a Zeneakadémián Antal György vezényletével. Kodály gratulált a karnagynak és utalt a műsorközlő – Lukin László – megjegyzésére, mely szerint a 21. kantáta 1714-ben született (Pécs zenei életének kezdeteiről 1812-ből vannak adataink!): „*Igaza van Lukinnak. Halle, Lipcse, Pécs...*” Most már tudjuk, hogy ez a gondolat volt Kodály utolsó üzenete Pécs számára. Előremutató és felelősségteljes üzenet. Dr. Nádor Tamás a tragikus nap után többek között így írt a Dunántúli Naplóban: „*Alig néhány hete még itt járt a mecsekalji városban, melyet annyira szeretett, s mely 1945-ban néhány hónapra otthont nyújtott a magyar zene nagy mesterének. Azóta Pécs nemcsak a kodályi zeneoktatás valóra váltásában járt elől, hanem a Mester műveinek nagy szeretettel és gondos betanulással való megszólaltatásában is.*”

Művek sora jelzi Kodály és Pécs kapcsolatának mérföldköveit: az *Öt Tantum ergo* Agócsy vezényelte előadása Kodály jelenlétében, a *Missa Brevis* bemutatója a Dómban október 21-én, az *Agócsy Lászlónak* dedikált „Az éneklő ifúsághoz” c. kórusmű dr. Vargha Károly szövegével. Vargha Károlyt kérte föl Kodály az *Intermezzo* kórusmű változatának szövegírására is, de említsük meg a Tóth Ferenc vezette komlói gyermekkar számára komponált „Harasztosi legények”-et, vagy a Mohács c. kórusmű ősbemutatóját az 1965-ös Keszthelyi Helikonon *Ivasivka Mátyás* vezényletével.

A Pécs-Baranyai Tagcsoport

1995. április 28-án, ragyogó szép tavaszi napsütéses napon telt meg a pécsi Séta tér kórusokkal, zenét szerető polgárokkal, zene tanárokkal, karnagyokkal, akik részt vettek az ünnepi alkalmon, *Varga Imre* Kodály szobrának koszorúzásán. A kórusok mellett koszorúzott *dr. Bónis Ferenc* akadémikus professzor, a Magyar Kodály Társaság elnöke és a Pécs-Baranyai Kórus szövetség elnöke és ügyvezető alelnöke, *Tillai Aurél* és *Kertész Attila* karnagyok.

A Pécs – Vasasi Berze Nagy János Népdalkör Fábíán János vezetésével két népdalcsoportot énekelt Kodály Zoltán gyűjtéséből és Hasznos Árpád Káldi János: Kodály Zoltán című versét szavalta el. Az ünnepi pilanatokat alakuló közgyűlés követte a Pécsi Nevelők Háza Egyesület dísztermében, az intézmény igazgatónőjének, Vincze Csillának

a vezetésével. A Kodály Zoltán Gimnázium Leánykara Kodály Zoltán Táncnóta és Ének Szent István királyhoz című művét énekelte Kertész Attila vezényletével, majd Tillai Aurél egyetemi tanár, a Pécsi Önkormányzat Kulturális Bizottságának elnöke megnyitotta a közgyűlést.

A Magyar Kodály Társaság Elnöksége javaslatára a Pécs-Baranyai Kórus és Zenekari Szövetség elhatározta, hogy megalakítja a Magyar Kodály Társaság Pécs – Baranyai Tagcsoportját. A felhíváshoz csatlakozott a Pécsi Nevelők Háza Egyesület, a Pécsi Kodály Zoltán Gimnázium és a Komlói Kodály Iskola.

Dr. Bónis Ferenc és Tillai Aurél méltatta a megalakulás jelentőségét, különösen amiatt, hogy Kodály Zoltánt szoros kapcsolat fűzte Pécs városához. Kiemelték Kodály 1945 őszi pécsi tartózkodását, amikor a Mester a zeneész társadalom és a pécsi polgárok elé tárta kidolgozott zenei nevelési elveit.

Az alakuló közgyűlés alkalmával 32 magánszemély és 11 kórus kérte felvételét a társaság pécsi csoportjába. A közgyűlés tiszteletbeli elnökké választotta a 85 éves *Antal György* Liszt-díjas karnagyot, a Pécsi Zeneművészeti Tanárképző Főiskola ny. igazgatóját. A megalakuló elnökség *dr. Andrásfalvy Bertalan* professzor urat elnökké és Kertész Attila karnagyot ügyvezető alelnökké választotta.

Így **1995. április 28-án** *dr. Bónis Ferenc* hozzájárulásával megalakult a Magyar Kodály Társaság Pécs–Baranyai Tagcsoportja. Az elnökség további tagjai: Ivasivka Mátyás karnagy, dr. Nádor Tamás író, zenetörténész, dr. Szabó Szabolcs karnagy, Tillai Aurél egyetemi tanár, Tóth Ferenc karnagy, Veres János a Pécsi Kodály Gimnázium igazgatója. A választás után Vincze Csilla igazgatónő felkérte dr. Bónis Ferenc zenetörténész professzort előadásának megtartására. A nagyszerű előadás – „A Psalmus születése” – után több felszólaló méltatta a megalakulás jelentőségét, aktualitását és beszélt Kodály Zoltánnal kapcsolatos emlékeiről. A Tagcsoport célja Kodály Zoltán szellemi hagyatékának ápolása, zeneműveinek, pedagógiai és tudományos írásainak közzéadása. Erősíteni akarja a közösségi összefogást nemzeti értékeink megőrzésére, újabb értékek létrehozására és átörökítésére. Pécs szellemisége, művészeti, zenei tradíciói erre kötelezik a megalakuló csoportot.

A 23 éve működő Tagcsoport, melynek 15 éve Kertész Attila az elnöke a

Pécs–Baranyai Kórus és Zenekari Szövetséggel minden évben megünnepeli Kodály Zoltán születésnapját, mely egyben a Magyar Kórusok Napja (december 16). Az ünnepi koncertek mellett tudományos előadás – sorozatok is emelték a kerek évfordulók színvonalát.

Előadásokat tartottak: Kodály Zoltánné Péczely Sarolta, dr. Andrásfalvy Bertalan, Antal György, dr. Bónis Ferenc, Csík Miklós, Dobos László, Gaál Tibor, dr. Ittész Mihály, Ivasivka Mátyás, Kertész Attila, Kertész Lajos, Kovács Attila, dr. Lakner Tamás, dr. Nádor Tamás, dr. Olsvai Imre, Rápli Györgyi, Sasvári Attila, dr. Szabó Szabolcs, Tillai Aurél, Tóth Ferenc, dr. Vargha Dezső, dr. Várnai Ferenc, dr. Vas Bence.

A Koncerteken olyan jelentős művek szólaltak meg a két évtized alatt, mint a Psalmus Hungaricus, Budavári Te Deum, Missa Brevis, Zrínyi szózata, A magyar nemzet, Liszt Ferenchez, Jézus és a kufárok, Mátrai képek, Sík Sándor Te Deuma, Semmit ne bánkódjál, Pünkösödölő, Árva vagyok, Ének Szent István királyhoz és még nagyon sok Kodály kompozíció. A Székely fonó két előadásban került bemutatásra óriási sikerrel a Tettyei Szabadtéri Színpadon.

A Pécs–Baranyai Kórus és Zenekari Szövetség a Kodály Társaság Pécs–Baranyai Tagcsoportjával emlékezik meg minden évben a Pécsi Dalárda újjáalakulásának évfordulójáról. A Pécsi Dalárda 1862. március 20-án lépett újra a pécsi közönség elé. Március 20. lett a Pécsi Dalos Nap, melyen a Kodály szobor

és a Pécsi Dalárda emléktáblájának megkoszorúzása, utcai énekes, zenei program után ünnepi koncert következik „Kodály jegyében”.

Jelentősek a népzenei találkozók, a Kodály Gimnáziumban megrendezett megyei népdaléneklési versenyek, a többször megszervezett „Kodály Népdal Maraton”, a megyében hagyományos osztályéneklési versenyek és természetesen a jeles Kodály évfordulók „Éneklő Ifjúság” koncertjei. Kiemelkedő alkalom volt a Galántai Kodály Zoltán Daloskör pécsi szereplése a Kodály Gimnázium Aulájában.

Galántával és a Galántai Kodály Gimnáziummal Kodály szeretett városával a gimnázium 35 éves szoros kapcsolatot tart fenn. Nagyon jól sikerült a 120. születési évforduló megünneplése. Dr. Bónis Ferenc elnök úr „Kodály Zoltán két Hány Jánosa” címmel tartott nagy sikerű előadást,

közreműködtek a Pécsi zeneművészeti Főiskola tanárai és diákjai. Az esti hangversenyen 28 Kodály-művet szólaltattak meg a pécsi kórusok.

Méltó módon sikerült az 2017-es „Kodály év” megünneplése is Pécsen és a baranyai városokban. Folytatódott 2018-ban a Magyar Kodály Társaság megalakulásának 40 éves évfordulójával a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának Liszt hangversenytermében és most október 13-án a Kodály Zoltán nevét viselő iskolák kórusainak országos fesztiváljával. Tulajdonképpen ekkor és itt zárta le a Magyar Kodály Társaság Pécs–Baranyai Tagcsoportja a „Kodály évet”, a 135 éves születési és az 50 éves halál évforduló alkalmából.

„Ha ez így van, hogy a zenében találkoznak az ennyire heterogén műveltségű emberek, akkor nyilván ennek az az oka, hogy a zene az emberi lélek kifejező eszköze, amely mindenkinek egyformán hozzáférhető, akármilyen egyoldalú más műveltségben van elmerülve. És csakugyan, ha végignézzük a kultúra területén, a kulturális csúcspontokon, mindenütt ott találjuk a zenét a vezető helyen. Így volt a görögöknél, így volt a reneszánszban, s így volt, sőt van a távoli-keleten, a kínai, a japán, az indiai műveltségben. Akkor kerül le a vezető helyről, hogyha süllyed az illető kultúra és a vége felé közeledik a fényes korszak.

(Kodály Zoltán, 1964.)

Kodály szavai ma is aktuálisak, a magyar zenei nevelés – és szélesebb körben a magyar közoktatás – ügyében számos ellentmondás húzódik meg, mely Pécsen és a régióban is jelentősen érezteti hatását. A gyerekek a zenével, a különböző művészeti tevékenységekkel tudják legjobban kifejezni érzéseiket, gondolataikat. Ugyanakkor közoktatásunkban az elmúlt évtizedekben a művészeti nevelés háttérbe szorult. Az általános iskolákban heti egy órára csökkent az ének – zene óraszám, van olyan pécsi iskola, ahol ez heti fél óra. Huszonöt év alatt két óra „tűnt el” a gimnáziumokból; maradt egy – egy 9. és 10. évfolyamon. Ez a jelentős óraszám csökkenés és az ének oktatás presztizsének folyamatos romlása az iskolai kórusmozgalom jelenlegi mélyrepüléséhez vezetett.

Az évente megrendezett „Éneklő Ifjúság” koncertjei reprezentálják ifjúsági kóruskultúránk szintjét. A kép ellentmondásos, hiszen kialakult városunkban és körzetében egy „elit” kórus társaság, ugyanakkor a valaha nagyon erős „derékhad” megszűnt létezni, vagy nem mutatkozik. A szakfelügyelet megszűnése óta már nem tudjuk, hogy hány iskolai kórus működik az iskola falain belül. (Bár amelyik nem lép ki a falak mögül, abból igazán sohasem lesz kórus.) Az elmúlt évben a pécsi és baranyai iskolákból már csak két nem zenei tagozatos kórus jelentkezett az Éneklő Ifjúságra. A Kodály centenárium idején még 30 – 35 iskolai kórus énekelt ezeken a rendezvényeken és ugyanennyi a megye város-aiban. Mára a 60–70 fellépő együttesből 12–14 maradt, s azok is az ún.

„tagozatos”, emelt óraszámú ének-zenei tanító iskolák kórusai. Kodály válasza: „Van e jobb szemléltetőeszköze a társadalmi szolidaritásnak, mint a kórus? Sokan egyesülnek valaminek a megvalósítására, amit egyes ember ha mégoly tehetséges, egymaga nem tud megvalósítani. Ahol mindenki munkája egyaránt fontos, s ahol egyetlen ember hibája mindent elronthat.”

Az utóbbi időszak pozitív törekvéseit erősíteni kell, így az örömdetesen elindult mindennapos éneklést is. A Kodály Zoltánné tiszteletbeli elnökletével fémjelzett Mindennapos Éneklés Bizottsága komoly munkával készítette elő az elképzelt mozgalmat. Bízunk az új Nemzeti Alap-tanterv filozófiáját megalkotó és a kerettanterveket összeállító kollégák felelősség teljes munkájában, melyhez a Magyar Kodály Társaság Elnöksége és a Pécs–Baranyai Tagcsoport is felajánlja szakmai segítségét.

Kertész Attila

a MKT Pécs-Baranyai Tagcsoport
elnöke

Felhasznált irodalom:

DR. NÁDOR TAMÁS: *Pécs zenei krónikája,*

Kodály Zoltán és Pécs-Baranya,

IVASIVKA MÁTYÁS – KOVÁCS ATTILA: *Pécsi Concerto*

Galántai Ünnepek

85 éve szólalt meg a Galántai táncok

A mátyusföldi Galánta, ahol gyermekkorának legboldogabb hét évét töltötte Kodály, mindig is erőteljesen őrizte a nagy zeneszerző, zene-pedagógus emlékét

85 évvel ezelőtt, 1933. október 23-án mutatták be Kodály remekművét a Galántai táncokat. A Mester tánc-rondója vérbő verbunkos zene, melyet a virtuóz zeneszerzői technika magasrendű szimfonikus alkotásá emelt. A bemutató előadás a Budapesti Filharmóniai Társaság 80 éves jubileuma alkalmából szólalt meg egy nagyszerű Dohnányi és Bartók darab társaságában. Kodály gyermekkorának akart emléket állítani, egyben a régi galántai hagyományt akarta folytatni. *Tóth Aladár* írta: „...egy régen eltemetett magyar világ alakjait idézi, de ugyanakkor világosan érezzük, hogy ezek az alakok csak most, ebben a zenekölteményben kezdik élni igazi életüket.” Kodály mondja 1933-ban: „Néhány éve, a Nemzeti Zenede könyvtárában, egy pár sárgult füzetet talált dr. Major Ervin. Magyar táncok voltak, bécsi nyomtatványok a 18. század végéről. Innen kerültek elő a galántai táncok témái is. Hogy miért galántaiak?

Egyik füzetnek ez a címe: Ausgesuchte Ungarische Nationaltanze im Klavierauszug, von verschiedenen Zigeunern aus Galantha.” Kodály szellemesen nyilatkozik: „*Ha hozzátettem egyet-mást, azért van joguk a címre.*” Kodály ismerte a Mihók János primás vezette híres galántai cigányzenekart. Az ő cigány őseiknek és a szép galántai gyermekkorának állít emléket a Galántai táncokban.

Kodály emlékszoba avatása

A város 2018. október 23-án különösen szép és tartalmas ünnepségre hívta az érdeklődőket. A Magyar Kodály Társaság képviselőjében magam is részese lehettem e rendkívüli eseménynek – többek között az Esterházy kastély felújított északi szárnyában izléseesen berendezett Kodály emlékszoba átadásának – és köszönetet mondhattam

a lelkes szervezőknek, a kiállítás megálmodóinak.

Külön elismerést és tiszteletet érdemel e *Kodály-örökség* ápolásában és életben tartásában *Mézes Rudolf*, a Csemadok szervezetének nyugati regionális alelnöke, aki elmondta, hogy: „a Kodály szoba ezentúl befogadja mindazokat, akik kíváncsiak városunk „Nagy Fiának” életére, gazdag munkásságára. Olyan képek, dokumentumok, tárgyak fogadják az ideérkezőket, amelyek által szeretnénk bemutatni a Mester életének, munkásságának azt a szakaszát, mely szorosan kötődik városunkhoz. Azt is szeretnénk megismertetni a látogatókkal, milyen módon próbáljuk őrizni azt az örökséget, melyet Kodály ránk hagyott.”

Szomolai H. Andrea a *Magyar 7 c.* felvidéki hetilap 2018/27. számában részletesen beszámol az eseményről. Az újonnan kialakított zárándokhelyen központi helyet kapott *Pomothy László* Kodály Zoltánról készült portré-festménye. A művész elmondta, rendkívüli örömmel tölti el, hogy ez az emlékszoba megnyílhatott és a festmény megtalálta itt méltó

otthonát. A Kodály-emlékszoba kialakítását jelentős mértékben támogatta anyagilag Galánta város önkormányzata, a Városi Művelődési Központ, a Csemadok országos és városi szervezete, valamint a Galántai Honismereti Múzeum is segítette az emlékhely kialakítását. Bíró László, megyei képviselő, az MKP frakcióvezetője, a galántai önkormányzat tagja elmondta portálunknak, a tavalyi költségvetés megtárgyalásánál a Kodály emlékszoba létrehozására tett javaslatával a kulturális és kereskedelmi bizottság tagjai is azonosultak és 16 ezer eurót hagytak jóvá a szoba létrehozására. A képviselő szerint ezzel az aktuálisan egy úrt sikerről betölteni a Kodály hagyományok őrzésének tekintetében. „Kodály Zoltán neve és az Esterházy grófok öröke rendkívül jól tudja őregbíteni Galánta város hírnevét, az emlékszoba megnyitása egy nagy lépés a város népszerűsítésének és a kodályi hagyományok ápolásának útján”.

Ünnepi hangverseny

Az emlékszoba, illetve az épületszárny megnyitása után este, a színházteremben egy nagyszerű koncerttel folytatódott az ünnepség. Az apropót a Galántai táncok első elhangzásának 85. évfordulója és a „Kecskemét város napja” adta. Galánta és Kecskemét, a két „Kodály-város” között 16 év óta él a testvérvárosi kapcsolat és igen szoros az együttműködés. A galakoncertre kisebb küldöttség érkezett Kecskemétről, a város

alpolgármestere Mák Kornél vezetésével. A közönséget Peter Paška, Galánta polgármestere köszöntötte, majd a *Kodály Zoltán Daloskör* – Józsa Mónika vezetésével – Kodály Ének Szent István királyhoz és Szép könyörgés c. műveit szólaltatta meg magas szín-

vonalon. Ezután a *Komáromi Szimfonikus Zenekar* nagyszerű előadásában, Medveczky Szabolcs szuggesztív dirigálásával fölcsendült a Galántai táncok. Végül a *Kecskemét Táncegyüttes* a Kodály emlékévé alkalmából született Visszatekintés: Tisztelet Kodály Zoltánnak című összeállításával aratott fergeteges sikert a teltházassal színházteremben.

A nagy hatású, emlékeztető műsor Kodály Zoltán remekművével, az Esti dallal fejeződött be a galántai Kodály Zoltán Daloskör előadásában. Köszönet a szervezőknek, az előadóknek, tisztelet Galánta városának!

Kertész Attila